

KROMĚŘÍŽ 24. – 27. května 2018

DIVADELNÍ KROMĚŘÍŽSKÝ PLK

Dobré ráno, dobrý den, vstávejme vždy s úsměvem!

Druhý den 11. ročníku DFLC je za námi a před námi další fantastické inscenace i sportovní večer. Už jsme si zvykli a nové místo konání nám nevadí, protože není důležité, kde se hraje, ale s kým a pro koho.

Včerejší den byl ve znamení nejhorších lidských pudů, povahových rysů i hříšných myšlenek a skutků. Ruku na srdce, kolik z nás našlo kousek sebe a svého konání v psychothrilleru Grönholmova metoda, nebo v černé komedii Ryba ve čtyřech, případně v jednotlivých kruzích pekla v inscenaci Inferno, aneb konec legrace? Já však věřím, že to dobré, láska, přátelství, ochota však u nás vítězí a nelidskost, zášť a závist je více na divadelních prknech než v našich duších a srdcích.

A protože sport, naše letošní téma, do života přináší radost a odplavuje stres, pomáhá lidem spojit a vzájemně se podporovat, soutěžit, avšak pouze v duchu fair play, bude dnešní den, který bude plný sportu, humoru, lidských emocí, lásky a radosti, soutěží a nevázaného nočního veselí, přílivem energie pro všechny přítomné.

Sportu třikrát ZDAR! ZDAR! ZDAR!

(Klarion)

Výzva k veřejné omluvě!

Včera ráno byli Ondřej Buchta spolu s našimi redaktorkami Janou Hostičkovou a Maruškou Štěpaníkovou napadeni Michaelou Vachovou, že se věnovali pití piva ve čtvrtek v pozdní noci a pátek u snídaně a byli indisponováni pro práci na festivalu. Všichni se ohradili s vysvětlením a žádají o veřejnou, písemnou omluvu, nebo pro zdravé tělo a ducha sportovce je vitamín B nezbytný, pivovar je v rekonstrukci a tak je nutno zajistit nízkonoenergetický a nízkalkoholický příjem skrze Radekast 10° ve Sportbaru u Mariana, jelikož:

- nedostatek vitamínu B způsobuje zpomalení reakcí
- nedostatek vitamínu B z vás může udělat blázna
- pivo obsahuje všechny druhy vitamínu B

Redakce si všechny tyto údaje ověřila a je ochotna omluvu zveřejnit po jejím doručení slečnou Vachovou.

(Klarion)

Cvik na dnešní den či noc

Vklek vpravo přímo k podlaze položený. Záklon vzad a rozpažit, levou nohou v přímo střít.

Denní Férové Lehké Cvičení

Překvapení ředitele

2

Kašíka

foto 1

V průběhu celého debatního kruhu k představení DS Jiří Poděbrady měl ředitel festivalu Jiří Kašík záhadný, zámčuvý pohled. Dá se téměř říci, že byl poněkud neklidný (viz.foto 1).

Choval se roztržitě, co chvíli hleděl zámčuvě z okna ven a tu a tam letmo pohlédl na svůj mobilní telefon, který jindy v podstatě nevyndá z kalhot. Pak,

zcela nečekaně zaseptal něco do ucha zastupujícímu moderátorovi kruhu a opět se vrhl k oknu.

Jeho podivného chování si všimli i jinak zcela neteční účastníci kruhu, jako Václav Špirit či Roman Švehlík. Jediný, koho to ponechávalo chladným, byl Petr Kracík, který si nasadil tmavé brýle a tvářil se neutrálně.

Jak se ovšem záhy ukázalo, příčinou onoho nečekaného chování Jiřího Kašíka bylo milé překvapení. Jinak manažersky ne příliš zdatný ředitel, dokázal přimět režiséra včera uvedené kroměřížské inscenace hry Mamzelle Nitouche Ladislava "Láry" Koláře (foto 2), aby se přijel ukázat Ladislavu Langrovi, který o něm prohlásil, že "zřejmě neexistuje".

Zcela fascinovaný Ladislav Langr pak nedokázal odolat pokušení a musel si na Láryho sáhnout. Tento počin byl následně zaveden do terminologie divadelní vědy pod názvem "Lálův hmat".

foto 2

Redakci se ovšem podařilo zjistit, že se jedná o velký omyl, způsobený nejspíše vetou pamětí dr. Langra. Jak je totiž patrné z fotografie č.3, k setkání obou protagonistů již došlo, a to v roce 2012, po představení kroměřížského Boha masakru. V důsledku toho byl vědecký termín opraven a nadále se bude označovat výhradně jako "Lálův přehmat".

(vam)

Ladislav „Lála“ Langr

Ladislav „Láry“ Kolář

foto 3

To, co se tam děje je pro mě za hranou

Rozhovor s členem Divadelního spolku Jiří a představitelem Viktora Krause v inscenaci Grönholmova metoda, Martinem Šípkem.

Byl bys ochotný se sám podrobit Grönholmově metodě?

Takovéhle výběrové řízení si upřímně nedovedu moc představit. Nevím, kde by byla moje hranice, pokud bych takový proces musel podstoupit. Asi by záleželo na okolnostech, jak moc bych tu práci potřeboval a jaké by bylo finanční ohodnocení. To, co se tam děje je pro mě už za hranou. Nicméně věřím tomu, že to do takových krajností zajít může.

Jaký je Lála režisér?

Už jsme dlouho kamarádi, tím to začnu. Přiznám se, že mám tendenci do toho hodně mluvit, i když nevím, jak moc jsem k tomu pověřen. Ale pravdou je, že tady v té inscenaci si od nás ode všech nechal Lála poradit. Zejména při vybírání závěru jsme o tom diskutovali opravdu společně, jak to na koho působí, a konzultovali jsme s ním i jednotlivé postavy, jak by se měly dívat na věc. Zkrátka, u téhle hry jsme si do toho dovolili kecat.

Kde jste vůbec ke hře přišli?

Přinesl ji Lála jako hotovou věc. Když jsme ji přečetli, tak na nás nějak působila, Lála nás nabádal abychom zhlédli film. Já to dodnes neudělal a jsem radši, protože si myslím, že by mě to odvádělo jinam. Takhle mě Lála nasměroval a já jsem si to dosměroval podle svého.

(maš)

Koncentrát lidské nelidskosti

Páteční ráno nám zpřijemnil Divadelní spolek Jiří Poděbrady svojí inscenací Grönholmova metoda španělského dramatika Jordiho Galcerána. Tento velmi současný text se právem dočkal mnoha inscenací, a dokonce filmového zpracování. V plné podobě obnažuje motivace lidí, kteří za vidinu dokonalého pracovního místa s vysokým platem odhazují svoji lidskost a mění se v šelmy a jedovaté hady. Zkoumá hranice vlastní sebeúcty i úcty k životu samému.

Divadelní spolek Jiří Poděbrady se rozhodl pojmout tuto inscenaci především jako drama s prvky psychothrilleru. S touto optikou přistoupil na razantní úpravy v originálním textu, včetně změny závěru. Tato dramaturgická úprava však není na škodu a posouvá vyznění celé inscenace do poněkud hlubšího významu a zdůrazňuje odhalenost lidského "nelidství" celé inscenace, a to i přes notnou dávku humorných, a mnohdy až groteskních momentů.

Režisér Ladislav Langr obsadil inscenaci naprosto věrohodnými typy herců, jejichž vyrovnaný výkon podpořil celkový dojem. Jednotlivé situace jsou správně vypočítovány a ve většině momentů jsou zahrány s lehkostí a civilním herectvím, které tomuto tématu a stylu inscenace sluší. Výtvarné řešení scény je zajímavé, zdůraznění perspektivy, geometrické členění stěn, zasouvací vchodové dveře i ostatní prvky výborně hrají spolu s herci, stejně jako technická složka inscenace - zvuky a světla. Občasné drobné zaváhání v tempu inscenace je asi jedinou výtka jinak velmi vydařeného počínu.

(Klarion)

Ryba v sedmi

Páteční primetime patřil Divadelnímu spolku Čapek Uherské Hradiště a jejich inscenaci hry autorů Wolfganga Kohlaase, Rity Zimmer a Helgy Hohenzolern von Braunschwitz - Ryba ve čtyřech. Tento divadelní text patří mezi oblíbené a byl mno-

hokrát inscenován na našich divadelních scénách. Divadelní spolek se pokusil k textu přistoupit novým způsobem a vytvořit stylizovanou moritátní tragikomedii se zpěvy. (Moritát je hrůzostrašná historka zpívaná v podobě kupecké písně - pozn. red.) To, jak se inscenátorům podařilo naplnit záměr, jsme se v podvečer přesvědčili.

li. Stanislav Nemrava, režisér inscenace, přistoupil ke stylizaci moritátu a tu se mu jistě podařilo naplnit ve výpravě inscenace, která byla zajímavá a nápaditá a tematicky vyhovovala. Tím, že inscenaci orám oval onou "kupeckou" písní, dal příležitost k

doplňujícím informacím a také k dovysvětlení svého záměru. Dále doplnil postavu psa, který působí spíše jako "mysl" sluhy Rudolfa a jeho účel se projevuje spíše až v průběhu inscenace.

Záměr moritátu mělo také pravděpodobně naplnit statické herectví, velmi teatrální projev s prvky grotesky, ten však nebyl divákovi příliš srozumitelný, stejně jako projev představitele sluhy Rudolfa - Davida Kuczynski, jemuž bohužel nebylo vždy zcela rozumět. Žánr tragikomedie tak byl především v nesouladu zvukových efektů vrzající skříně a zoufalých herců, kteří se do tohoto zvuku nemohli trefit, což jako jediné spolehlivě rozesmálo publikum. Milou lze nazvat postavu psa - Alena Šlapanská, která fantastickou hrou s kravatou - jazykem - opravdu psa připomínala.

Průvodcem a principálem byl v dnešním představení sám režisér a byl opravdu příjemným a autentickým průvodcem.

(Klarion)

Posledním včerejším představením byla inscenace *Inferno* aneb konec legrace spojených souborů z Přerova a Jiřkovic. Jako předlohu si zvolili text *Peklo* z počátku 14. století, který napsal Dante Alighieri. Hlavní postava prochází jednotlivými kruhy pekla a setkává se s různými hříšníky. Inscenace je tedy složena z jednotlivých výjevů prostředí pekla a propojena mnoha symboly. Je důležité ocenit odvážný výběr a úpravu divadelního textu. Soubor naložil s tímto tématem po svém a využil zejména symbolů, které nebyly jen v replikách, ale i v obrazech jednotlivých scén. Inscenace přerovského a jiřkovského souboru byla plná barev, scénických tanců a autorské hudby. Divák si tak mohl odnést především velmi silný vizuální zážitek. Scénografické a choreografické prvky však v některých momentech

Inferno je hlavně silným vizuálním zážitkem

trochu zastiňovaly důležité promluvy hlavní postavy a dalších hříšníků. Důležité je ocenit, že se soubor rozhodl vytvořit vlastní hudbu, texty písní i choreografie. Různé disciplíny od tanců až po fungující žebříkovou scénu a světla jsou tedy na poměry amatérského divadla zvládnuty velmi dobře. Inscenace ovšem někdy padá na nesouhře taneční/hudební části s hereckou. Představení tak v určitých momentech ztrácí na dynamice a na konci chybí silnější gradace a důraz na poslední scénu, která v celé inscenaci trochu zapadá. Souborům se nedá vytknout, že jsou velmi schopné a můžou na amatérská jeviště přinášet velmi kvalitně zpracovanou inscenaci, která se nebojí trochu více experimentovat. *Inferno* tak může pozornému divákovi otevřít velmi zajímavá témata k přemýšlení, která se dotýkají našich životů a inscenace v něm může vzbudit malé zamyšlení, nebo i horlivou diskusi. (jah)

Není to jen pes, ale také Rudolfovo alter

Rozhovor s němou postavou psa Ryby ve čtyřech, kterou hrála Alena Šlapanská.

Jaké je hrát divadlo jen mimikou a tělem bez mluvení?

Je to pro mě velmi příjemné, protože jsem dříve hrála pantomimické divadlo. Takže když jsem se přidala k tomuto souboru, tak jsem z tohoto stylu tolik nevybočila. Ale teď děláme novou hru a tam budu i mluvit.

V původním textu postava Rudolfova psa není, proč jste se rozhodli ji tam přidat?

Pan režisér jej tam chtěl přidat, aby ozvláštnil Rudolfovu roli. Není to jen pejsek, je to i trochu Rudolfovo alter ego.

Jaká jste v souboru parta, hraje se vám spolu dobře?

Určitě. Někteří se znají už dlouho i z jiných představení a někteří jsou zase noví a společně se sehráváme.

Jak se vám na kroměřížském festivalu líbí?

Hrálo se nám tady moc dobře a máte tady i příjemné prostředí. Někteří z nás se byli dnes i podívat pro Kroměříž, moc se nám to tady líbí. (jah)

ČERNÁ NENÍ BÍLÁ

Rozhovor s Verčou, Nikolou a Lenkou.

Když vám byla nabídnuta možnost hrát v této inscenaci, váhaly jste nebo jste po ní skočily rovnou?

Nikola: Zdeněk se domluvil s naším Markem, jakožto choreografem, chtěli spolu vytvořit toto peklo, a protože hrajeme ve Stodole, tak jsme se rády připojily jako choreografická složka.

Verča: Mě konkrétně oslovila láska, já jsem šla za láskou a za osudem.

Já osobně vidím *Inferno* podruhé, máte vy jako herci pocit, že inscenace roste?

Verča: Zlepšuje se, minimálně si po tom půl roce pamatujeme texty, což je fajn.

Nikola: Choreografie si sice pořád nepamatujeme, ale ono to občas není vidět.

Lenka: Ale jo, je to jistější, my jsme si jistější.

Zajímalo by mě, jak moc jste měly možnost mluvit do režie, nebo alespoň do scénografie?

(Buchta): To je úplně zbytečná otázka!

pokračování na str.4

ČERNÁ NENÍ BÍLÁ

Verča: My Zdeňka naprosto respektujeme a uznáváme ho. A samozřejmě bychom nikdy neřekly nic proti jeho názoru, my si všichni myslíme to, co on.

(z pozadí): Ale tak to je jenom, když je v místnosti.

Verča: Kdyby teď odešel, tak Ti samozřejmě hned řeknu něco úplně jiného.

Střídáte se v bílých a černých, nebo je to striktně nastaveno?

Lenka: To je daný, je to nastavený.

Nikola: Bílí totiž neumí nic černého!

Miš

Přišlo do redakce:

Po vydatném a stylovém obědu - v Sokolském domě se podávala fazolová polévka, moravský vrabec se špenátem - jsme se vydali pod vedením investora JK na stavební exkurzi. Od letošního ledna probíhá v budově Městského pivovaru dlouho připravovaná rekonstrukce divadelního sálu pro herce i diváky. Do objektu vstupujeme ze dvora do prostoru budoucího výtahu pro divadelní rekvizity a schodištěm do technického zázemí se dostáváme do divadelního sálu zbaveného dřevěného vrzajícího balkonu a několika výškových úrovní podlah. Zde se rozhoří první odborná debata mezi režisérem JK a průvodcem JK ohledně výstavby portálů po bocích znovu instalovaného jeviště. Na přetřes přichází i sklon elevace hlediště. Diskuze je ukončena nechutí PK vystoupat na nový balkon přístupný historickým točitým schodištěm. Balkon s plátem dvou řad sedadel a kabinou technika je hodnocen kladně a přesouváme se do prostoru bývalých kanceláří úředníků konečně smysluplně využitých k divadelním hajzlíkům. Ty budou provozovány pod stropem tvořeným bytelnými středověkými jedlovými trámy, jež svou funkci vykonávají v plnohodnotné kondici po tři sta let, byť jsou zatíženy trojnásobnou vahou archivu nad nimi. Náš průvodce JK s přehledem zodpovídá na zvědavé dotazy a fundovaně komentuje průběh prací, které budou ukončeny 7.9.2018 a přes to vlak nejede. Závěr exkurze patří opět PK, který oznamuje, že jsme se dohodli o okamžitém zastavení stavby, jelikož cílem rekonstrukce není vinárna, ale pouze divadelní kavárna se sálem a zázemím pro herce a diváky. I přesto, že tato investice bude promrhána ve prospěch divadelního spolku Kroměříž, přejeme, ať se vše povede a další generace blahorečí všem, kdo se na této bohudíle akci podílejí.

Ivan Kula

Poznáte Starý pivovar?

Redakce PLKu ve spolupráci se sourozenci Pulkrábkovými připravila soutěž pro všechny účastníky festivalu. Tedy spíše pro ty, kteří zažili starý Starý pivovar. V každém čísle zveřejníme jednu fotografii z rekonstrukce a na vás bude rozpoznat, který prostor je na ní zobrazen.

Odpovědi vkládejte na papírku se jménem (bez jiných údajů - kvůli GDPR) do připravené krabice, která bude viditelně umístěna u předprodeje vstupenek. Všichni, kteří správně určí všechny zobrazené prostory, budou oceněni diplomem. Jeden vyslovaný šťastný výherce obdrží zajímavou cenu (asi).

Za finančního přispění:

SPONZOŘI:

PLK vydává DFLC, ředitel: Dr. Vladimír Mátl, zástupce šéfredaktora Klára Havránková, jazykový redaktor: PaedDr. Jana Hostičková, Maruška Štěpáníková, Míša Vachová, ved. tiskového oddělení: Saša Michajlovič. Foto: Maruška Štěpáníková. Adresa redakce: Sokolský dům Kroměříž. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Produkce: DS Kroměříž

www.divadlokm.cz nebo www.facebook.com/Divadelni.spolek.Kromeriz